

DE BEVOISE & PLIMPTON LLPΑΠΛΙΤΕΙΤΑΙ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ – ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΟΣΗΣ

Ημερομηνία

6 Ιουνίου 2008

Υπόμνημα προς

Παναγιώτη Αθανασίου

Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών

Siemens AG

Σύνοψη επιλεγμένων εξετάσεων μαρτύρων αναφορικά με την καταβολή προμηθειών στην Siemens Ελλάδος

Το παρόν υπόμνημα περιέχει περιλήψεις, όχι μετεγγραφές, επιλεγμένων τμημάτων ορισμένων υπομνημάτων εξέτασης μαρτύρων (τα οποία υπουργήματα βασίζονται με τη σειρά τους σε περιληπτικά σημειώματα) και δεν αποτελεί τελικό ή ολοκληρωμένο καθορισμό του συνόλου των ζητημάτων που διερευνήθηκαν στην εξέταση. Οι δηλώσεις που περιέχονται στο παρόν προέρχονται από απαντήσεις που έδωσαν οι μάρτυρες σε ερωτήσεις, οι οποίες δεν διατυπώνονται στο παρόν υπόμνημα. Κανένας από τους μάρτυρες δεν έχει ανασκοπήσει ή υιοθετήσει τις περιλήψεις αυτές ή οποιοδήποτε τμήμα των υπομνημάτων των εξετάσεων, από τα οποία προέκυψαν οι περιλήψεις.¹

I. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Οι περιλήψεις των μαρτυρικών καταθέσεων που περιλαμβάνονται στο παρόν υπόμνημα καλύπτουν τα ακόλουθα θέματα:

- **Συμφωνία 8%:** συμφωνία μεταξύ της Siemens AG (ειδικότερα, του ICN και αργότερα του Ομίλου COM (FN)) και της Siemens AE (ειδικότερα, των διαδοχικών επικεφαλής του Ομίλου Πληροφοριών και Τηλεπικοινωνιών αυτής) σύμφωνα με την οποία, κεφάλαια ίσα με το 8% του τίμου των πωλήσεων από την επιχειρηματική δραστηριότητα της Siemens Ελλάδος με τον ΟΤΕ διατίθεντο από διευθυντικά στελέχη της Siemens AG έπειτα από αίτημα διευθυντικών στελέχων της Siemens AE για το σκοπό της καταβολής προμηθειών.
- **Συμφωνία 2%:** συμφωνία μεταξύ της Siemens AG (ειδικότερα, του ICN και αργότερα του Ομίλου COM (FN)) και της Siemens AE (κατ'

¹ Το παρόν υπόμνημα συντάχθηκε από την Debevoise & Plimpton LLP στην αγγλική γλώσσα. Προς διευκόλυνση του Εισαγγελέα και για λόγους εικολίας αναφοράς παρέχεται επίσης μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, η οποία πραγματοποιήθηκε από επαγγελματία εξωτερικό μεταφραστή. Παρακαλά, σημειώστε ότι σε περίπτωση ασυμφωνίας μεταξύ των δύο κειμένων, υπερισχύει το κείμενο στην αγγλική γλώσσα.

ισχυρισμό, με τον ίδιο το Μιχαήλ Χριστοφοράκο) σύμφωνα με την οποία κεφάλαια ίσα με ένα επιπλέον 2% του τζίρου των πωλήσεων της Siemens Ελλάδος από τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες στα σταθερά τηλεπικοινωνιακά δίκτυα διατίθεντο από διευθυντικά στελέχη της Siemens AG κατ' ισχυρισμό έπειτα από αίτημα του ίδιου του Μιχαήλ Χριστοφοράκου για το σκοπό της καταβολής προμηθειών.

- Εταιρικές πληρωμές: συμφωνία μεταξύ των διευθυντικών στελεχών της Siemens AG (ειδικότερα, του τμήματος Εταιρικών Δικτύων εντός του Ομίλου ICN) και της Siemens Ελλάδος (ειδικότερα, απόμων υπεύθυνων για της Εταιρικές επιχειρηματικές δραστηριότητες εντός του Ομίλου Πληροφοριών και Τηλεπικοινωνιών) σύμφωνα με την οποία κεφάλαια ίσα με περίπου το 2% του τζίρου των πωλήσεων από συγκεκριμένες σειρές Εταιρικών προϊόντων διατίθεντο από διευθυντικά στελέχη της Siemens AG έπειτα από αίτημα διευθυντικών στελεχών της Siemens Ελλάδος για το σκοπό της καταβολής προμηθειών.
- **Πληρωμές έργου C4I/Fairways Estates** ~~πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν κατ' ισχυρισμό από τη Siemens πους πολλά υπουργεία της ελληνικής κυβέρνησης σε σχέση με τη συμμετοχή της Siemens στο έργο ασφαλείας C4I των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004 και, κατ' ισχυρισμό, ζητήθηκε από τον Μιχαήλ Χριστοφοράκο να καταβληθούν από τη Siemens AG (ειδικότερα, από τον Reinhard Siekaczek) σε έναν ελβετικό τραπεζικό λογαριασμό της Fairways Estates Limited.~~
- **Πληρωμές Δικτύων κινητής:** κεφάλαια που καταβλήθηκαν από τη Siemens AG (ειδικότερα, από το ICM και αργότερα από τον Όμιλο COM (MN)) έπειτα από αίτημα διευθυντικών στελέχων της Siemens Greece που ήταν υπεύθυνοι για τις επιχειρηματικές δραστηριότητες των Δικτύων Κινητής (ειδικότερα, από τον Πρόδρομο Μαυρίδη) για το σκοπό της καταβολής προμηθειών.
- **Πληρωμές Στρατιωτικών έργων:** ισχυρισμοί πρώην διευθυντικών στελεχών της Siemens AG αναφορικά με κεφάλαια που παρασχέθηκαν από εκείνους έπειτα από αίτημα διευθυντικών στελεχών της Siemens Ελλάδος για το σκοπό της καταβολής προμηθειών σχετικά με στρατιωτικά έργα της Siemens Ελλάδος.
- **Πληρωμές Συστημάτων Συγκοινωνιών:** ισχυρισμοί πρώην διευθυντικών στελεχών της Siemens AG αναφορικά με κεφάλαια που παρασχέθηκαν από εκείνους έπειτα από αίτημα διευθυντικών στελεχών της Siemens Ελλάδος για το σκοπό της καταβολής προμηθειών σχετικά με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της Siemens Ελλάδος στα Συστήματα Συγκοινωνιών.

II. ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΣΤΗΚΑΝ

003840

- A. **Αλέξανδρος Αθανασιάδης:** BA² του ICN και του COM FN στη Siemens AE (1998-2007) [εξετάστηκε στις 18 Οκτωβρίου 2007]
- B. **Michael Beyer:** BA Πωλήσεων Τηλεπικοινωνιακών Φορέων του ICN για τη Νότια Ευρώπη (συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας) στη Siemens AG (1998 έως 2002) [εξετάστηκε στις 18 Ιουνίου 2007]
- C. **Frank Buchholz:** BA Πωλήσεων Δικτύων Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Αφρικής του ICM στη Siemens AG (2000-2002), Επικεφαλής Περιφερειακής Διοίκησης Δικτύων Κινητής του COM στη Siemens AG (2004-2005) [εξετάστηκε στις 18 Ιουνίου 2007]
- D. **Μιχαήλ Χριστοφοράκος:** Διευθύνων Σύμβουλος της Siemens AE (1996-2007) [εξετάστηκε στις 16 και 18 Οκτωβρίου 2007]
- E. **Ralph Griewing:** Επικεφαλής Πωλήσεων Δικτύων του ICM για την περιοχή «Ευρώπη Β» (συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας) στη Siemens AG (2003 - 2004) [εξετάστηκε στις 9 Ιανουαρίου 2008]
- F. **Holger Hamann:** BA Πωλήσεων Εταιρικών Δικτύων του ICN στη Siemens AG (2001 έως 2004) [εξετάστηκε στις 10 Απριλίου 2008]
- G. **Hans Peter Igel:** BA Πωλήσεων Εταιρικών Δικτύων του ICN για την Ευρώπη (2001 έως 2004) [εξετάστηκε στις 23 Απριλίου 2008]
- H. **Heinz Keil-von Jagemann:** BA Διαχείρισης Περιουσιακών Στοιχείων & Ρευστών Διαθεσίμων (*Treuhandfragen*) των ΟΝ, ICN και COM FN στη Siemens AG (1994-2005) [εξετάστηκε στις 17 Ιανουαρίου 2008]
- I. **Michael Kutschchenreuter:** BA Δικτύων Κινητής των ΟΝ και ICN στη Siemens AG (1997-1999), Γενικός Οικονομικός Διευθυντής των ICN και COM στη Siemens AG (2001-2005) [εξετάστηκε στις 10 και 11 Σεπτεμβρίου 2007]
- J. **Vera Meyer:** BA Εταιρικών Πωλήσεων COM (2005-σήμερα), Μέλος του ΔΣ της Siemens Τηλεβιομηχανική ΑΕ (2006-σήμερα) [εξετάστηκε στις 8 Απριλίου 2008]

greed

Στα περισσότερα διοικητικά επίπεδα της Siemens AG και της Siemens AE, τα καθήκοντα μοφάζονταν μεταξύ δύο εργαζομένων: ενός Επικεφαλής -Leiter- υπεύθυνου για διάφορες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης (front-office) που σχετίζονται με την επιχειρησιακή ανταγωνιστική και τις επαφές με τους πελάτες και ενός BA ή Business Administrator (Ευπορικού διευθυντή) -KL ή kaufmännischer Leiter- υπεύθυνου για διάφορες άλλες λειτουργίες, όπως ο πλεγχος, η αναφορά, η χρηματοδότηση και οι προβλέψεις.

- greekOK*
- K. **Rainer Niedl:** BA Πωλήσεων Νότιας Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Αφρικής (συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας) του ΟΝ στη Siemens AG (1995-1998), BA Πωλήσεων Δικτύων Συγκοινωνιών του ICN στη Siemens AG (1998-2000), BA Κεντρικών Πωλήσεων του ICN Siemens AG (2000-2001), Γενικός Υπεύθυνος Συμμόρφωσης Ομίλου του ICN (2000-2002) [εξετάστηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2007]
 - L. **Franz-Josef Richter:** BA Πωλήσεων Τηλεπικοινωνιακών Φορέων του ICN για την Ευρώπη (συμπεριλαμβανομένων της Ελλάδας και της Ρουμανίας) (1999-2001), BA Πωλήσεων Τηλεπικοινωνιακών Φορέων του ICN για την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη (συμπεριλαμβανομένων της Ελλάδας και της Ρουμανίας) (2003-2004) [εξετάστηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2007]
 - M. **Wolfgang Rudolph:** BA Διαχείρισης Περιουσιακών Στοιχείων & Ρευστών Διαθεσίμων (*Treuhandfragen*) των ΟΝ και ICN στη Siemens AG (1992-2002) [εξετάστηκε στις 28 Μαρτίου και τις 10 Απριλίου 2008]
 - N. **Reinhard Siekaczek:** BA Δικτύων Συγκοινωνιών του ΟΝ (1994-1998), BA Δικτύων Συγκοινωνιών του ICN (1998-2001), BA Οπτικών Δικτύων του ICN (2001-2002), BA Εταιρικών Δικτύων ICN (2002-2004) [εξετάστηκε στις 23, 24 και 30 Ιανουαρίου 2008]

III. ΆΛΛΑ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ

- A. **Hamid Amini:** Χρηματοδότης και διαχειριστής με βάση το Ντουμπάι που χρησιμοποιήθηκε από τον Siekaczek για την εκτέλεση των καταβολών προμηθειών.
- B. **Hans-Walter Bernsau:** Γενικός Οικονομικός Διευθυντής των ΟΝ και ICN στη Siemens AG (1994-2001).
- C. **Günter Breiminger:** BA Παγκόσμιων Πωλήσεων Δικτύων του ICM (2000-2003), BA Πωλήσεων Δικτύων του ICM για την Ευρώπη (2003-2004), BA Γιαπωνέζικων Δικτύων Κινητής του COM για την Ευρώπη (2004-2007).
- D. **Διονύσης Δενδρινός:** Τρέχων επικεφαλής της Siemens One και διαχειριστής του Έργου C4I των Ολυμπιακών Αγώνων. Μέλος ΔΣ, Siemens AE.

³ Σημειώτεον ότι κάποια από αυτά τα άτομα εξετάστηκαν από την Debevoise & Plimpton, όχι όμως για τα ζητήματα που καλύπτονται στο παρόν υπόμνημα.

000842

- E. Hans Dijtjo: BA Πωλήσεων δικτύων του ICM υπεύθυνος για την εκτέλεση καταβολών προμηθειών (2001-2006).
- F. Bruno Flad: Πρώην BA Συστημάτων Συγκοινωνιών στη Siemens AG.
- G. Paolo Floriani: Χρηματοδότης και διαχειριστής με βάση το Λουγκάνο που χρησιμοποιήθηκε από τον Siekaczek για την εκτέλεση των καταβολών προμηθειών.
- H. Christoph Gebauer: Επικεφαλής Ιδιωτικών Δικτύων και Συσκευών Κινητής του ICM στη Siemens AE (έως το 2002).
- I. Ηλίας Γεωργίου: Επικεφαλής του ΟΝ στη Siemens AE (έως το 1998).
- J. Δρ. Erwin Hardt: Διευθύνων σύμβουλος του ΟΝ στη Siemens AE (έως το 1995).
- K. Joachim Horn: Επικεφαλής Πωλήσεων Δικτύων του ICM (2001-2003).
- L. Ludwig Jasper: Επικεφαλής Πωλήσεων του ΟΝ για τη Νότια Ευρώπη, Μέση Ανατολή και Αφρική (έως το 1998), Επικεφαλής Πωλήσεων Δικτύων Συγκοινωνιών του ICM (1998-1999).
- M. Volker Jung: Μέλος του ΔΣ (*Vorstand*) της Siemens AG (1991-2003), Μέλος του Εποπτικού Συμβουλίου της Siemens Ελλάδος.
- N. Χρίστος Καραβέλας: BA του ΟΝ στη Siemens AE (έως το 1998, συνταξιοδοτήθηκε το 1999).
- O. Siegfried Malo: BA Εταιρικών Δικτύων του ICM (1998-2002).
- P. Πρόδρομος Μανωλής: Διευθύνων σύμβουλος των ΟΝ, ICM/ICN και COM στη Siemens AE (1998-2006), Γενικός Διευθυντής της Siemens Τηλεβιομηχανική AE (έως το 2006).
- Q. Peter Pribilla: Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΝ στη Siemens AG (1995-1997), Μέλος του ΔΣ (*Vorstand*) της Siemens AG (1997-2003), Μέλος του Εποπτικού Συμβουλίου της Siemens Ελλάδος.
- R. Μιλτιάδης Ψαρρός: BA Ιδιωτικών Δικτύων και Συσκευών Κινητής του ICM στη Siemens AE (έως το 2002).
- S. Martin Rahm: Πρώην εργαζόμενος της Siemens που χρησιμοποιήθηκε από τον Siekaczek για την εκτέλεση καταβολών προμηθειών.

- 000843
- T. **Werner Schachermeier:** Επικεφαλής Παγκόσμιων Πωλήσεων Τηλεπικοινωνιακών Φορέων του ICN (2000-2002).
 - U. **Εμμανουήλ Σταυριανός:** Πρώην εργαζόμενος των ÖN και ICM/ICN στη Siemens AE.
 - V. **Γεώργιος Σκαρπέλης:** Πρώην Εκτελεστικός Αντιπρόεδρος του OTE και Προεδρεύων της OTE International.
 - W. **Σπύρος Σκοπελίτης:** Πρώην επικεφαλής Δικτύων Κινητής στη Siemens AE (έως το 2006).
 - X. **Kai Uebach:** Πρώην επικεφαλής Πωλήσεων Δικτύων ICM στην Ευρώπη, Μέση Ανατολή και Αφρική στη Siemens AG (2000-2002).

IV. ΣΥΜΦΩΝΙΑ 8%

A. Rainer Niedl

Ο Niedl δήλωσε ότι από το 1995 έως το 2001, ήταν ο κύριος διευθυντής του ΟΗ/ICN στη Siemens AG στο Μόναχο, υπεύθυνος για την καταβολή προμηθειών προς υποστήριξη των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της Siemens στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με τον Niedl, κεφάλαια ίσα με το 8% των πωλήσεων της Siemens AE στον ΟΤΕ καταβαλλόταν από τη Siemens AG με τη μορφή προμηθειών στο πλαίσιο συμφωνίας που υπήρχε πολύ πολύ την υπογραφή της σύμβασης-πλαίσιο για τα έτη 1997-2002 μεταξύ Siemens και ΟΤΕ (#8002). Ο Niedl δεν γνώριζε αν εξακολουθούσαν να υπάρχουν τεκμηριωτικά έγγραφα για αιτήν την παλαιότερη διευθέτηση και πού βρίσκονταν εφόσον υπήρχαν. Οι καταβολές προμηθειών που σχετίζονται με τη σύμβαση-πλαίσιο για τα έτη 1997-2002 διεπόταν από ένα έγγραφο προσανατολισμού (Grundsatzpapier) του Ιανουαρίου 1998, το οποίο συντάχθηκε από τον Καραβέλλα και εγκρίθηκε και προσυπογράφηκε από τους Niedl και Jasper (αναγνωριστήκε από τον Niedl ως το Asservat 10200-2 94-101). Σύμφωνα με αυτό το Grundsatzpapier και τις παραπανείς του (μια εκ των οποίων αναγνωριστήκε από τον Niedl ως το Asservat 10400-6 9-404), ο Καραβέλλας και πρόσφατα ο Μαυρίδης πραγματοποιούσαν ξεχωριστά μιέμματα καταβολών στον ίδιο προσωπικά ή τηλεφωνικά. Μόλις το έγγραφο με το αίτημα (το Abruf) συντάσσοταν και ενκρινόταν, προωθούνταν στον Rudolph, ο οποίος ήταν υπεύθυνος στο ΟΗ/ICN για την εκτέλεση αντίστοιχων καταβολών. Στη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία εκείνος ήταν πρωτιστώς υπεύθυνος για τις καταβολές στην Ελλάδα, ανέφερε ο Niedl, δύο ή ταν ο κύριοι τρόποι με τους οποίους ο Rudolph εκτελούσε αντίστοιχες καταβολές για την Ελλάδα: μέσω εμβάσματος από έναν μη καταγεγραμμένο τραπεζικό λογαριασμό που τηρούνταν για το σκοπό αυτό στη Raiffeisenverband Salzburg η μέσω μετρητών που λαμβάνονταν από ένα διοικούμενο από την εταιρεία ταμείο στο Μόναχο και έπειτα μεταβιβάζονταν σε έναν υπόληπτο της τοπικής εταιρείας στην Ελλάδα.

Ο Niedl δήλωσε ότι ποτέ δεν ήταν ποτέ πηγή την ταυτότητα των τελικών παραλήπτων των προμηθειών στην Ελλάδα. Το Μόναχο είχε περιορισμένη επαφή με τον ΟΤΕ, εξήγησε, και όλες οι λειτουργίες της σύμβασης-πλαίσιο για τα έτη 1997-2002 είγαν προσδιοριστεί από εργαζόμενους της τοπικής εταιρείας, Siemens Ελλάδας. Ο Niedl ανέφερε ότι τα μέντη που καταλάβαινε ήταν πως οι προμήθειες ήταν αναγκαίες για την εξασφάλιση της σύμβασης και ότι το κόστος τους είχε συνυπολογιστεί στην τελική τιμή προς τον πελάτη.

Σύμφωνα με τον Niedl, ήταν ο Καραβέλλας και ο Γεωργίου που είχαν πραγματοποιήσει τις υποκείμενες διευθητήσεις με τους αρχικούς παραλήπτες των προμηθειών για τη σύμβασης των ετών 1997-2002, με το Μαυρίδη να εισάγει νέους παραλήπτες αφού αντικατέστησε τον Καραβέλλα ως υπεύθυνος διανομής των προμηθειών προς την Ελλάδα το 1999. Ο Niedl σημείωσε ότι ο Μαυρίδης ανέχομένως να τηρούσε κατάλογο για την χρηματάτηση των καταβολών που πραγματοποιούνταν στους τελικούς παραλήπτες. Ο Niedl ανέφερε ότι εντύπωσή του ήταν πως η δωροδοκία ήταν ευρεώς διαδεδομένη στην Ελλάδα και ότι μεταξύ

εκείνων που επωφελούνταν από τα κεφάλαια πρέπει να υπήρχαν Έλληνες που σχετίζονταν με τη σύμβαση-πλαίσιο για τα έτη 1997-2002, συμπεριλαμβανομένων όχι μόνο υψηλοβαθμών στελεχών του ΟΤΕ, αλλά και εκπροσωπών διαφόρων υπουργείων της κυβέρνησης. Ο Niedl ανέφερε ότι δεν ήξερε με ποιον τρόπο ανέπτυξε τη συγκεκριμένη εντύπωσή, υποστήριξε όμως ότι από τους υπαλλήλους της Siemens AE έμαθε ότι οι κύριοι παραλήπτες των προμηθειών ήταν εργαζομένοι του ΟΤΕ. Οταν τον ειπώθηκε ότι από τραπεζικά τεκμηριωτικά έγγραφα προέκυπτε ότι ένας από τους λογαριασμούς των παραλήπτων των προμηθειών που παρατίθενται στο Grundsatzpapier του Ιανουαρίου του 1998, ο λογαριασμός που τηρούνταν στην Raiffeisenverband Salzburg και προσδιορίζόταν ως «FRANZ», ανήκε σε ένα πρώην υψηλόβαθμο εκτελεστικό στέλεχος του ΟΤΕ, τον Γεώργιο Σκαρπέλη, ο Niedl δήλωσε ότι γνώριζε τον Σκαρπέλη και ενδεχομένως να τον είχε συναντήσει κατά την ασκησή των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, δεν τον είχε όμως κατά το παρελθόν συσχετίσει με το λογαριασμό «FRANZ». Ο Niedl πρόσθεσε ότι δεν τον εξέτησε το ότι έβλεπε το όνομα του Σκαρπέλη πίσω από το λογαριασμό.

Ο Niedl δεν γνώριζε σίγουρα αν οι λογαριασμοί στους οποίους του είχε ζητηθεί να πραγματοποιήσει τις καταβολές ανήκαν στους τελικούς παραλήπτες των χρημάτων ή σε διαχειριστές, προσθέτοντας ότι ο Μαυρίδης του είχε πει πως είχε βοηθήσει κάποιους από τους παραλήπτες των προμηθειών να ανοίξουν τραπεζικούς λογαριασμούς. Ο Niedl δήλωσε ότι γνώριζε τουλάχιστον ένα παράδειγμα λογαριασμού διαχείρισης. Οταν τον επιδείχθηκε το Asservat 10200-2 132, μία καταγραφή πληρωμής στο λογαριασμό που τηρούνταν στη Société Générale στο Μονακό με δικαιούχο τον «Gerard Rodriguez», ο Niedl είπε ότι θιμόταν πως είχε μαθει από τον Μαυρίδη ότι ο λογαριασμός αυτός είχε στην πραγματικότητα ανοιγθεί για τον ίδιο το Μαυρίδη από μια νομική εταιρεία. Από τον τρόπο με τον οποίο είχε μνήσει ο Μαυρίδης για το λογαριασμό στο Μονακό, ο Niedl είχε την εντύπωση ότι αποτελούσε απίστοχο (του Μαυρίδη) του λογαριασμού του ICN στο Salzburg, σημαδήνεια λογαριασμό από τον οποίο θα πραγματοποιούνταν περαιτέρω διανομές, με οδηγίες του Μαυρίδη. Οταν τον επιστήθηκε το Asservat 10200-2 119, ενα μεταγενέστερο Adruif στο οποίο ο ίδιος ο Niedl είχε επισημάνει ένων «γνωστό λογαριασμό στο Μονακό», ο Niedl δήλωσε ότι αποτελούσε αναφορά στο λογαριασμό Rodriguez. Οταν τον επιδείχθηκε το Asservat 10200-2 41, μία καταγραφή πληρωμής που υπόδεικνε μεταφορές στους λογαριασμούς του Μονακό των «R.G. Gold» και «Ashby Asset Management S.A.», ο Niedl είπε ότι δεν τους συσχέτιζε με το λογαριασμό Rodriguez ή με τον ίδιο το Μαυρίδη.

Ο Niedl δήλωσε ότι ήταν πιθανό ο Μαυρίδης να ελάμβανε ο ίδιος κάποιες από τις προμήθειες προκειμένου να μεταβιβάσει τα κεφάλαια σε παραλήπτες μικρότερων ποσών για τους οποίους δεν είχε νόημα το άνοιγμα μεμονωμένων λογαριασμών. Οταν ερωτήθηκε αν υπαλλήλοι της Siemens ενδεχομένως να αποτελούσαν τους τελικούς παραλήπτες κάποιων από τις καταβολές και όχι απλούς διαχειριστές, ο Niedl είπε ότι κάποιες φορές είχε τις αμφιβολίες του σχετικά με το πού πήγαιναν τα χρήματα αλλά δεν ήταν σε θέση να διερευνήσει περαιτέρω και, ακόμα κι αν ήταν σε θέση να διερευνήσει, θεωρούσε ότι ήταν ισως καλύτερο για εκείνον να μην γνωρίζει τέτοια ζητήματα. Οταν τον ειπώθηκε ότι ένα έγγραφο από τη Raiffeisenverband Salzburg υποδείκνυε ότι δύο από τους δικαιούχους των λογαριασμών αποδοχής των

προμηθειών είχαν το ίδιο όνομα με δύο πρώην υπαλλήλους της Siemens AE, Γεωργίου και Σταυριανός, ο Niedl είπε ότι θα έμενε κατάπληκτος αν υπάλληλοι της Siemens κρατούσαν κάποια από τα χρήματα για τον εαυτό τους.

Ο Niedl ανέφερε ότι μετά την αντικατάσταση του Γεωργίου από τον Μαυρίδη το 1998, υπήρξε μία μεταβατική περίοδος κατά την οποία τόσο ο Μαυρίδης όσο και ο Καραβέλλας ανταγωνίζονταν στην πραγματοποίηση αιτημάτων για την καταβολή προμηθειών. Ο Niedl παρέπεμψε στο Asservat 10200-2 135 και το Asservat 10200-2 132, δύο Abrusse με ημερομηνία 20 Ιουλίου 1999, ως παραδείγματα αιτημάτων καταβολής προμηθειών από τη συγκεκριμένη περίοδο, εξηγώντας ότι το πρώτο εγγραφού είχε υποβληθεί σε εκείνον από τον Καραβέλλα και το δεύτερο από τον Μαυρίδη. Σύμφωνα με τον Niedl, κάθε ένα εκ των δύο στελεχών δήλωνε ότι οι καταβολές που ζητούσε ήταν απαραίτητες, οδηγώντας σε μία διαμάχη που κορυφώθηκε με τον Μαυρίδη να ζητά από τον Niedl να τον ορίσει ως το ποναδικό υπεύθυνο και εξουσιοδοτημένο ύπομνο για τις καταβολές προμηθειών στην Ελλάδα. Αφού συμφώνησε τον Bemsa, ο Niedl συμφώνησε. Ο Niedl ανέφερε ότι θυμόταν πως εκείνος και ο Bemsa εδώσαν αργοτερα εντολη στον Καραβέλλα να μεταβιβάσει τις πληροφορίες σχετικά με τις καταβολές προμηθειών στον Μαυρίδη. Αργότερα, ο Καραβέλλας εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για τη νέα οικευόμενη σε μία επιστολή, αντίγραφο της οποίας δεν έχει Niedl. Έρωτημας αν ο Χριστοφόρακος είχε συντελέσει την απογρήση από την εταιρεία του Καραβέλλα, του Γεωργίου ή του Σταυριανού, ο Niedl είπε ότι δεν γνώριζε αν ο Χριστοφόρακος είχε αναμιχθεί ενεργα στις αποχωρήσεις τους, αλλά είχε την εντυπωσίη ότι ο Χριστοφόρακος ήθελε να φύγουν.

Ο Niedl είπε ότι απ' όσο θυμόταν, ο Μαυρίδης σπάνια επέτρεπε σε οποιονδήποτε άλλον από την τοπική εταιρεία να διαχειρίστει τις καταβολές προμηθειών. Όλα τα αιτήματα καταβολών και τα στοιχεία των λογαριασμών έφταναν στον Niedl από τον Μαυρίδη, είπε την εφωνικώς είτε σε χειρόγραφο σημείωμα που παραποτάν σε κάποιο από τα συχνά του ταξίδια στο Μόναχο. Ο Niedl παρέπεμψε στο Asservat 10200-2 48 ως παραδείγμα αιτήματος καταβολής με το γραφικό χαρακτήρα του Μαυρίδη.

Σύμφωνα με τον Niedl, ο Χριστοφόρακος δεν είχε ιδιαίτερη σχέση με τον τηλεπικοινωνιακό τομέα και εστίαζε περισσότερο την προσοχή του στα Συστήματα Συγκοινωνιών και σε άλλους τομείς. Ο Niedl σημείωσε ότι δεν γνώριζε πολύ καλά τον Χριστοφόρακό και πρόσθεσε ότι ο πρώην Διευθύνων Σύμβουλος της Siemens AE επικοινωνούσε κυρίως με τον Bemsa.

Ο Niedl θυμόταν να έχει συζητήσει για τις καταβολές των προμηθειών προς την Ελλάδα με τον Bemsa αλλά όχι και με τον Peter Pribilla, τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΝ κατά την εποχή της διαπραγμάτευσης της σύμβασης-πλαισίου μεταξύ Siemens και OTE, ούτε με τον Volker Jung, μέλος του ΔΣ της Siemens AG, που ήταν υπεύθυνος για τα τμήματα τηλεπικοινωνιών της εταιρείας. Ο Niedl πίστευε πως ο Δρ. Erwin Hardi, προκάτοχος του Pribilla ως Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΝ, είχε κάποτε τοποθετηθεί στην Ελλάδα και ότι είχε καλές σχέσεις με τον Καραβέλλα.

B. Wolfgang Rudolph

Ο Rudolph ανέφερε ότι ένα από τα καθήκοντά του ως καθημερινός διαχειριστής του συστήματος καταβολής προμηθειών του ΟΝ/ICN ήταν να εκτελεί καταβολές σύμφωνα με το *Grundsatzpapier* του Ιανουαρίου 1998 (και των μεταγενέστερων συμφωνιών) για την Ελλάδα. Ο Rudolph ανέφερε ότι δεν γνώριζε τίποτα σχετικά με τους δικαιούχους των λογαριασμών ή τους τελικούς παραλήπτες. Ερωτηθείς αν είχε ποτέ συνδράμει οποιουσδήποτε υπαλλήλους της τοπικής εταιρείας ή παραλήπτες των προμηθειών να ανοίξουν λογαριασμούς στη Raiffeisenverband Salzburg, ο Rudolph απάντησε αρνητικά.

~~Ο Rudolph θυμόταν τον Καραβέλλα ως το κύριο άτομο επικοινωνίας του αναφορικά με τις καταβολές προμηθειών προς την Ελλάδα, πριν από τον Μαρτίο. Λιγο μετά την αποχώρηση του Καραβέλλα από την εταιρεία, όπως θυμόταν ο Rudolph, παρότρυνε τον Rudolph να ολοκληρώσει την πραγματοποίηση των καταβολών που εκκρεμούσαν προς τους παραλήπτες που περήλαμβάνονταν στο *Grundsatzpapier* του Ιανουαρίου 1998, το οποίο είχε συντάξει ο ίδιος ο Καραβέλλας. Ο Rudolph δήλωσε ότι η επιθυμία του Καραβέλλα δεν ευδώθηκε και πως είχε την επύπτωση οι άντ' αυτού, ο Μαυρίδης είχε εισάγει μία νέα ανεγγαντή παραλήπτων. Ο Rudolph σημείωσε ότι άλλη μία αλλαγή που εισήγαγε ο Μαυρίδης ήταν η εκτενέστερη χρήση μετρητών για την καταβολή προμηθειών.~~

Ερωτηθείς αν το κόστος της καταβολής προμηθειών στην Ελλάδα μετακυλίετο τελικά στους πελάτες της τοπικής εταιρείας στην Ελλάδα, ο Rudolph απάντησε ότι, βάσει των όσων είχε ακούσα από υπαλλήλους πωλήσεων αναφορικά με τις προμήθειες εν γένει, πίστευε ότι πραγματικά μετακυλίετο.

C. Franz-Josef Richter

~~Ο Richter ανέφερε ότι, στο πλαίσιο του ρόλου του ως BA Πωλήσεων Τηλεπικοινωνιακών Φορέων του ICN για την περιοχή που περιελάμβανε την Ελλάδα, εξουσιοδοτούσε καταβολές προμηθειών σύμφωνα με τη συμφωνία του 8%. Οι καταβολές αυτές, ωστόσε, συντονίζονταν απευθείας από το συμβούλιο του ICN, τον Μαυρίδη και τον Niedl ή τον Siekaczek, βάσει εισερχόμενων παραγγελειών από τον OTE.~~

~~Ο Richter δεν έμαθε ποτέ λεπτομερώς ποιοι ήταν οι παραλήπτες των καταβολών και δεν είχε ποτέ κανενός είδους επαφή με υπαλληλους του ΟΤΕ. Ο Richter ανέφερε ότι θυμόταν πως ο Μαυρίδης τον ενημέρωσε ότι ένα μέρος των χρημάτων χρησιμοποιούνταν για την πληρωμή υπαλλήλων του ΟΤΕ, ένα άλλο μέρος χρησιμοποιούνταν για την ασκηση επιρροής (lobbying) στα πολιτικά κόμματα και ένα άλλο μέρος χρησιμοποιούνταν για την πληρωμή διαφόρων ερευνητικών ινστιτούτων στην Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένου ενός καθηγητή σε ένα ινστιτούτο οικονομικών ερευνών.~~

~~Στον Richter επδείχθηκε το Asserval 10400-6, μία παράταση της συμφωνίας τους 8% του Μαρτίου 2001, στη δεξιά πλευρά της οποίας θυμήθηκε ότι είχε~~

υπογράψει. Σύμφωνα με τον Richter, η παράταση της συμφωνίας του 8% αντιστοιχούσε σε μία παράταση της υποκειμενής σύμβασης-πλαίσιο με τον ΟΤΕ.

Όταν του επιδείχθηκε το *Asservat 10200-2 48*, ένα αίτημα πληρωμής που παρέθετε μια σειρά τραπεζικών λογαριασμών στην Raiffeisenverband Salzburg, ο Richter δήλωσε ότι, αν και δεν είχε λάβει ούτε είχε υπογράψει ο ίδιος το έγγραφο, πιστευει ότι ο γραφικός χαρακτήρας που παρέθετε τα στοιχεία των δικαιούχων των πληρωμών ήταν εξαιρετικά παρόμοιος με εκείνον του Μαυρίδη. Ο Richter ανέφερε ότι ήταν πθανό, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο Μαυρίδης να είχε σημειώσει τα στοιχεία των παραλήπτων και επειδή ο Niedl να είχε υπογράψει το έγγραφο για να εξουσιοδοτήσει την πραγματοποίηση των καταβολών. Ερωτήθεις αν μπορούσε να εξηγήσει γιατί, όπως μαρτυρούσε το ίδιο έγγραφο, πολλά αιτήματα πληρωμών προς την Ελλάδα συνδέονταν με λογαριασμούς στη Raiffeisenverband Salzburg, ο Richter ανέφερε ότι θυμόταν συγκεκριμένα τον Μαυρίδη να του λέει ότι είχε συνδρουει καποιουν από τους παραλήπτες να ανοίξουν τραπεζικούς λογαριασμούς για την παραλαβή των προμηθειών. Ο Richter ανέφερε ότι δεν θυμόταν το Μαυρίδη να αναφέρει συγκεκριμένα τη Raiffeisenverband Salzburg σε σχέση με αυτό, αλλά όπως είχε την εντύπωση πως ο Μαυρίδης μηδούσε για τραπεζικούς λογαριασμούς εκτός Ελλάδας. Ο Richter δεν είχε την εντύπωση ότι ο Μαυρίδης και ο Αθανασιάδης πήρουν σαν προσωπικούς λογαριασμούς στη Raiffeisenverband Salzburg, αυτούς οποιους να εναμβάναν καποιες από τις καταβολές προμηθειών.

Ο Richter ανέφερε ότι δεν μπορούσε να θυμηθεί να έχει ποτέ δώσει στο Μαυρίδη γοήματα προμηθειών σε μετρητά. Εντούτοις, θυμόταν ότι άκουσε πως οι παραλήπτες των προμηθειών είχαν κάποιες φάρες λάβει μετρητά από τον Μαυρίδη στο Μοναγό.

Ο Richter δήλωσε ότι η Siemens Ελλάδος είχε πείσει το συμβούλιο του ICN να της παραχωρήσει τα δικαιώματα πώλησης για τη Ρουμανία μετά την απόκτηση πλειοψηφικού πακέτου της Romtelecom από τον ΟΤΕ. Στην περίπτωση της Ρουμανίας, χώρα για την οποία ο Richter ήταν τότε υπεύθυνος, ο Μαυρίδης απευθύνθηκε κατευθείαν σε εκείνον και τον τεχνικό συνεργάτη του, Werner Schachermüller, για να αιτηθεί την καταβολή προμηθειών. Ο Niedl δεν συμμετείχε.

Σύμφωνα με τον Richter, ποτέ ο ίδιος ή οποιοσδήποτε άλλος δεν είχε ζητήσει από το συμβούλιο του ICN άδεια να εξουσιοδοτήσει νέες προμήθειες για τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της Siemens Ελλάδος στη Ρουμανία. Ο Μαυρίδης, ανέφερε ο Richter, ωτολαμβάνε της απόλυτης εμπιστοσύνης του συμβούλιου του ICN, οπότε κανένας δεν αποσβήτησε την ανάγκη των διαφορετικών ποσοστών προμήθειας, 8% και 5%, που παρατηρούνται στην πρώτη διευθέτηση της προμήθειας αναφορικά με την Romtelecom, την οποία ο Richter αναγνώρισε ως το *Asservat 10400-10 285*. Ο Richter ανέφερε ότι δεν είδε ποτέ οποιεσδήποτε συμβάσεις παρεστών συμβούλου για τα έργα στη Ρουμανία και δεν γνώριζε το λόγο για τον οποίο τα ποσοστά, σύμφωνα με τα οποία υπέθετε ότι καταβάλλονταν οι προμήθειες, διαφοροποιούνταν κατ' αυτόν τον τρόπο. Όταν ερωτήθηκε αν ήταν πθανό το 8% να προορίζοταν για τους Έλληνες από τον ΟΤΕ που διηρύθυναν την Romtelecom, ενώ το

5% να προορίζονταν για την ρουμανική τοπική διοίκηση, ο Richter απάντησε ότι ήταν πιθανό αλλά ότι δεν το γνώριζε.

→ D. Michael Beyer

Ο Beyer δήλωσε ότι όταν έγινε BA Πωλήσεων Τηλεπικοινωνιακών Φορέων για την Νότια Ευρώπη το 1998 και ανέλαβε για πρώτη φορά υπεύθυνος για την Ελλάδα, του ειπώθηκε ότι, στο Μόναχο, η σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ Siemens και OTE γινόταν αντικείμενο χειρισμού κεντρικά, από τον Niedl. Ο Beyer δήλωσε επισής ότι λιγο μετά την αναληψη της θεσης από εκείνον, καποιος, πιθανώς ο Niedl, του είπε ότι οι προμήθειες συμβούλου που σχετίζονταν με τη συμβαση του ΟΤΕ θα ανέρχονταν περιπου στο 8% του τζίρου των πωλήσεων.

Στον Beyer επιδείχθηκε το έγγραφο [SAG-ATH00000852], το οποίο αναγνώρισε ως εκτύπωση από το λογιστικό σύστημα του ICN που είχε ανακτήσει από τον σκληρό δισκό του υπολογιστή του στη δουλειά. Ο Beyer δήλωσε ότι ο τίτλος της εγγραφής, «TEV Stammlhaus» (*Teilergebnis des Vertriebs*), του υποτυρούσε ότι αποτελούσε αποτύπωση των πωλήσεων της Siemens Ελλάδος σε σχέση με τον ΟΤΕ, στη συγκεκριμένη περίπτωση για το οικονομικό έτος 2000-2001. Ο Beyer προσθέσε ότι κατά πάσα πιθανότητα είχε πρωτοδει τη συγκεκριμένη εγγραφή το Σεπτέμβριο του 2001 και θα την είχε ανασκοπήσει στο πλαίσιο του τακτικού ρόλου του ως υπεύθυνος ελέγχου του κόστους για τα έργα των τοπικών εταιριών.

Ο Beyer ανέφερε ότι όταν είδε την εκτύπωση για πρώτη φορά, παρατήρησε αμέσως ότι η Siemens AG είχε «κλείσει» ποσό €20,271 εκατομμυρίων για κόστη προμηθειών σε ένα έτος που είχε τζίρο €54,585 εκατομμύρια στην τοπική εταιρεία της Ελλαδός. Οι αριθμοί τον αντσύχησαν, ανεφερε, καθώς του είχε ειπωθεί ότι οι προμήθειες για τα έργα του ΟΤΕ θα ανέρχονταν σε 8%, δεν θα πλησιάζαν το 40%. Έπειτα, ο Beyer επεσήμανε ότι, σύμφωνα με το ίδιο έγγραφο, ο προϋπολογισμός για τις προμήθειες του συγκεκριμένου έτους ήταν μόλις €7,335 εκατομμύρια, το ένα τρίτο του πραγματικού αποτελέσματος και σε μεγαλύτερη αντιστοιχία με το αναμενόμενο 8%.

Ο Beyer δήλωσε ότι ανέφερε την ανησυχία του για τα ποσά αυτά στον Niedl. Σύμφωνα με τον Beyer, ο Niedl δεν φάνηκε να εκπλήσσεται με τα ποσά αυτά και είπε ότι ήταν ακριβή και ότι σχετίζονταν με τον ΟΤΕ. Ο λόγος για τον οποίο το ύπος των καταβολών προμηθειών που τόσο μεγάλο, εξήγησε ο Niedl, ήταν ότι είχαν δοθεί προκαταβολές για επόμενα έτη. Ο Beyer παρατήρησε ότι ο Niedl δεν ανέφερε ποιοι ήταν οι σύμβουλοι που ελάμβαναν τις προμήθειες ή ποιο ήταν το είδος των πτηρεσιών που παρείχαν. Η συζήτηση τελείωσε με τον Niedl να του λέει ότι αν θέλει να συζητήσει το ύψος των προϋπολογισμένων ελληνικών προμηθειών για τα επόμενα έτη, θα έπρεπε να μιλήσει στον Wolfgang Rudolph.

000850

E. Reinhard Siekaczek

Ο Siekaczek δήλωσε ότι κατά τη διάρκεια των ετών που ακολούθησαν την ανάληψη εκ μέρους του της ευθύνης διαχείρισης των καταβολών προμηθειών του ICN από τον Niedl το 2001 και άρχισε να έχει στενή επαφή με τον Μαυρίδη, αναφορικά με τις καταβολές προμηθειών, ο Μαυρίδης του έλεγε συχνά ότι πληρώνει συνεχώς κάπου 50 με 70 άτομα στον ΟΤΕ, από το Γενικό Διευθυντή και κάτω. Ερωτηθείς αν ο Μαυρίδης είχε αναφέρει την εφαρμογή τυχόν αλλαγών στην πρακτική αυτή μετά το 2004, όταν ανέλαβε καθηκόντα ο τρέχων Διευθύνων Συμβουλος του ΟΤΕ, ο Siekaczek απάντησε αρνητικά. Ο Siekaczek ανέφερε ότι υπέθετε πως ο Μαυρίδης, ο οποίος ήταν αρμόδιος να αιτείται τις προμήθειες υπό την ιοιοτητά του ως επικεφαλής του ομίλου τηλεπικοινωνιών στη Siemens Ελλάδος, συνέχισε να εφαρμόζει αδιάκοπα την πρακτική αυτή έως το πάγιμα των λογαριασμών του στην Ελλάδα.

Ο Siekaczek ανέφερε ότι θυμόταν πως ο Μαυρίδης του είχε ανασέρει το όνομα «Σκαρπέλης», προσθέτοντας ότι πιθανότατα το είχε κάνει στο πλαίσιο της καταβολής των προμηθειών. Ο Siekaczek ανέφερε ότι ήταν σίγουρος πως ο Μαυρίδης του είχε αναφέρει και άλλα ονόματα παραληπτών των καταβολών αλλά ότι δεν μπορούσε να τα θυμηθεί. Ερωτηθείς αν ο Μαυρίδης είχε ποτέ αφέρει το όνομα «Βουρλούμης», ο Siekaczek απάντησε ότι ήταν πιθανό αλλά δεν μπορούσε να θυμηθεί. Ο Siekaczek δήλωσε ότι θυμόταν πως ο Μαυρίδης του είχε πει ότι είχε καταβάλει €1 εκατομμύριο στον Γεώργιο Κορωνιά, στον ο δεύτερο ήταν Διευθύνων Συμβουλος της Vodafone στην Ελλάδα. Ο Siekaczek πούσε ότι η συγκεκριμένη καταβολή πρέπει να είχε προέλθει από κάποιον από τους λογαριασμούς του Μαυρίδη στην Dresdner Bank της Γενεύης και ενσυγχρονώς να είχε πραγματοποιηθεί σε καποιον λογαριασμό στο όνομα της απίστοι του Κορωνιά και ότι απευθείας σε εκείνον. Ο Siekaczek τόνισε ότι ο Μαυρίδης κατέβαλε προμήθειες όχι μόνον στην ΟΤΕ, αλλά και σε ιδιωτικούς φορείς εκμετάλλευσης, όπως η Vodafone και η Forthnet.

Ο Siekaczek δήλωσε ότι, όσο ήταν πιεύθυνος του συστήματος καταβολής προμηθειών του ICN, ο Μαυρίδης δεν είχε λάβει ολόκληρο το 8%, το οποίο θα δικαιούταν.

Ο Siekaczek δήλωσε ότι δεν γνώριζε σίγουρα αν ο Μαυρίδης διέθετε λογαριασμό στη Raiffeisenverband Salzburg αλλά το θεωρούσε πιθανό διότι είχε ακούσει ότι ο Rudolph είχε παραδώσει μετρητά στο Μαυρίδη στη συγκεκριμένη τράπεζα. Ο Siekaczek προσθέσεις ότι θυμόταν πως συμβούλεψε το Μαυρίδη να πει στους «πελάτες» του, δηλαδή τους παραλήπτες των προμηθειών, να κλείσουν τους λογαριασμούς τους στην τράπεζα περίπου την εποχή που ο Rudolph έκλεινε το δικό του λογαριασμό στη συγκεκριμένη τράπεζα.

Συγχώνων με τον Siekaczek, ο Μαυρίδης διέθετε μία θυρίδα θησαυροφιλακίου και έναν λογαριασμό στην τράπεζα Paradeplatz UBS της Ζυρίχης, όπου ελάμβαναν χώρα ιλικές μεταβιβάσεις κεφαλαίων σε μετρητά με τον Siekaczek. Ο Siekaczek ανέφερε ότι θυμόταν πολλές φορές να δίδει μετρητά στον Μαυρίδη στη Ζυρίχη και να βλέπει τον Μαυρίδη να τα τοποθετεί στην τραπεζική του θυρίδα, η οποία

βρισκόταν στην ίδια αίθουσα με εκείνη όπου ο Siekaczek διαπρούσε αντίστοιχη
θυρίδα.

Καθώς ο Amini, ένας επιχειρηματικός σύμβουλος που χρησιμοποιούνταν από τον Siekaczek για τη διαχείριση και την εκτέλεση των καταβολών προμηθειών, διέθετε με τη σειρά του λογαριασμό και θυρίδα θησαυροφύλακίου στην ίδια τράπεζα, οι συμφωνίες για τις μεταβιβάσεις πραγματοποιούνταν απευθείας μεταξύ Amini και Μαυρίδη και ο Siekaczek πίστευε ότι ήταν πιθανό να μην είχε ο ίδιος εγκρίνει εκ των προτέρων όλες τις μεταβιβάσεις από τον Amini στον Μαυρίδη.

Ο Siekaczek δήλωσε ότι συναντούσε κατά καιρούς τον Χριστοφοράκο στο Μόναγο ή την Αθήνα και ότι είχε την εντιπωσή πως ο Χριστοφοράκος γνώριζε ότι ο Μαυρίδης ελάμβανε χρήματα μέσω του Siekaczek για το σκοπό της καταβολής προμηθειών στη διοίκηση του ΟΤΕ.

Ο Siekaczek δήλωσε επίσης ότι είδε το Χριστοφοράκο το 2004 να φεύγει με ένα συνάντηση με τον Μαυρίδη σε ένα κεντρικό εστιατόριο του Μόναγρου στη Ζυρίχη κρατώντας μία τσάντα πλότου που περιείχε €2 εκατομμύρια και να κατευθύνεται προς το ξενοδοχείο του. Ο Siekaczek εξήγαγε ότι γνώριζε πώς η τσάντα περιείχε αυτό το γρηγορικό ποσό διότι νωρίτερα την ίδια περίοδο είχε δώσει €1 εκατομμύριο σε μετρητά στον Μαυρίδη και παραπήρημα διότι ο Μαυρίδης τα είγε προσθέσει σε άλλο €1 εκατομμύριο από την θυρίδα του στην UBS που υπήρχε πάντα μέσα στην τσάντα πλότου. Ο Siekaczek ανέφερε ότι δεν γνώριζε αν τα χρήματα αυτά θα χρησιμοποιούνταν προς υποστήριξη των τηλεπικοινωνιών ή άλλων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Δεδομένου του χρόνου που έλαβαν χώρα τα γεγονότα, δήλωσε ο Siekaczek, ήταν πιθανό ο Χριστοφοράκος να γρειαζόταν τα χρήματα για την καταβολή προμηθειών αναφορικά με το έργο C4I. Ο Siekaczek οηλώσε ότι ο Χριστοφοράκος δεν ευχαριστήριζε καθόλου όταν είδε τον Siekaczek και δεν γέλασε καθόλου με το αστείο του Siekaczek συγετικά με το ότι είγε «τσακώσει» τον Χριστοφοράκο.

Μετά την ικήση του Μαυρίδη από το τμήμα Συμμόρφωσης της Siemens και τις ελβετικές αρχές τον Μάρτιο του 2006, ανέφερε ο Siekaczek, ο Μαυρίδης εξέφρασε σε εκπληκτικό τρόπο την απογοητευσή του για τη μη υποστήριξή του από τον Χριστοφοράκο και την προσποίησή του ότι δεν γνώριζε περί των καταβολών προμηθειών. Σύμφωνα με τον Siekaczek, ο Μαυρίδης του είπε ότι ο Χριστοφοράκος είχε εισπράξει μέρος των ευσήμων για τις επιτυχίες του Μαυρίδη στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, ο οποίος, τόνισε ο Siekaczek, αποτελούσε μακριάν το πλέον επιτυχημένο τμήμα της Siemens Ελλάδος και την κύρια τηγανή επόδων αυτής.

Ο Siekaczek ανέφερε ότι θυμόταν επίσης πως ο Μαυρίδης είχε αναφέρει ότι δεν τον ανησυχούσαν τα νομικά προβλήματα στην Ελλάδα διότι εκεί τα πραγματα ήταν πολύ πολιτικοποιημένα για να διωχθεί εκείνος, ιδιαίτερα λόγω του ότι πολλά από αυτά είχαν πράγματα να κρύψουν. Ο Siekaczek δήλωσε ότι ήταν πιθανό ο Μαυρίδης, μετά το παγώμα των λογαριασμών του, να ανησυχούσε περισσότερο για το αν θα κατάφερνε να τηρήσει όλες του τις υποσχέσεις προς τους παραλήπτες των

χρημάτων. Σύμφωνα με τον Siekaczek, ο Μαυρίδης είχε εκκρεμούσες υποχρεώσεις σχετικά με τις προμήθειες στην Ελλάδα έως και τον Ιανουάριο του 2008.

F. Heinz Keil-von Jagemann

Ο Keil-von Jagemann ανέφερε ότι κατά την εργασία του ως διαχειριστής του συστήματος καταβολής προμηθειών του ΟΝ/ΙCN/COM FN δεν απέκτησε καμία άμεση γνώση σχετικά με την λήψη προμηθειών από έλληνες υπαλλήλους σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διέθεταν οι ίδιοι. Ο Keil-von Jagemann σημείωσε, ωστόσο, ότι ο Rudolph του είχε πει πως ο Καραβέλλας διέθετε έναν λογαριασμό στην Raiffeisenverband Salzburg, στον οποίο ελάμβανε καταβολές προμηθειών. Ο Keil-von Jagemann προσέθεσε ότι ήταν ευρέως γνωστό εντός της Siemens ότι ο Καραβέλλας ήταν πολύ πλούσιος και ότι διέθετε ένα εξαιρετικά εκτεταμένο χαρτοφυλάκιο ακίνητης περιουσίας.

Ο Keil-von Jagemann ανέφερε ότι είνε την εντίπτωση πως ο Μαυρίδης ήταν καλός φίλος του Hamid Amini, σημειώνοντας ότι ο Amini αναφερόταν καλούς φορές στον Μαυρίδη με το παρατοσούκλι «Foxy». Ο Keil-von Jagemann δήλωσε ότι αυτό το παρατοσούκλι θα μπορούσε να αποτελεί πηγή διαφόρων αναφορών της αγγλικής λέξης «fox» (π.χ., «οπούχ fox» και «ftanz fox») σε ένα έγγραφο για το οποίο προσδιορίσε ότι προερχόταν από τον Amini και ότι παρέθετε μία σειρά από πραγματοποιηθείσες καταβολές προμηθειών.

G. Michael Kutschenreuter

Ο Kutschenreuter δήλωσε ότι δεν γνώριζε λαπτομερές τη συμφωνία του 8%, αν και ήξερε ότι η Siemens κατέβαλλε προμηθειες για τις δραστηριότητες με τον ΟΤΕ. Ο Kutschenreuter σχολίασε ότι η Siemens Ελλάδος δικαιολογούσε το δικαιωμά της σε αντίστοιχου εππέδου καταβολή προμηθειών βάσει της τεράστιας επιτυχίας της στον τομέα των σταθερών τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Πίστευε ότι τα συμφέροντα της Siemens και της Intracom στην Ελλάδα έναντι του ΟΤΕ ήταν στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους. Είχε αντιληφθεί ότι ο Σωκράτης Κόκκαλης αποτελούσε προσωπική επαφή του Χρυσοφοράκου, καθώς και του Volker Jung. Είχε επίσης αντιληφθεί ότι πολλές από τις υποκειμενες διευθετήσεις αναφορικά με τον ΟΤΕ, οι οποίες επηρέαζαν τη Siemens και περιελάμβαναν την καταβολή προμηθειών, πραγματοποιούνταν από τον ίδιο τον Κόκκαλη.

Ο Kutschenreuter δήλωσε ότι ο Volker Jung υποστήμει πάντα τις τηλεπικοινωνιακές δρυστηριότητες της Siemens Ελλάδος, αν και δεν γνώριζε συγκεκριμένα πράγματα για την ανάμεση του σε οποιαδήποτε από τις διευθετήσεις αναφορικά με την καταβολή προμηθειών.

Ελ. μαρτυρική κατάθεση του Hamid Amini, 8 Μαρτίου 2007 (συνημμένο 1).

H. Μιχαήλ Χριστοφοράκος

(85)

Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι δεν γνώριζε τίποτα για τη συμφωνία του 8% ή την πρακτική της καταβόλης προμηθειών προς υποστήριξη των τηλεπικοινωνιακών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στη Siemens Ελλάδος. Δεν γνώριζε τίποτα σχετικά με την πρακτική της καταβόλης προμηθειών στη διοίκηση του ΟΤΕ. Ερωτηθείς αν γνώριζε στις κάποιοι υπόλοιποι της Siemens Ελλάδος τηρούσαν κατά το παρελθόν λογαριασμούς στην Raiffeisenverband Salzburg και είχαν λάβει καταβολές προμηθειών σε αυτούς, ο Χριστοφοράκος απάντησε αρνητικά. Ερωτηθείς αν διέθετε ποτέ ο ίδιος λογαριασμό στην Raiffeisenverband Salzburg, ο Χριστοφοράκος απάντησε αρνητικά.

Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι δεν είχε μεγάλο έλεγχο των τηλεπικοινωνιακών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα ούτε και ανάμεικτη σε αυτές κατά τη διάρκεια των πρώτων χρόνων της θητείας του ως Διευθύνοντος Συμβούλου της Siemens AE. Η διοίκηση στο Μόναχο του είχε υποδείξει να παραμείνει εκτός των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ΟΝ έως τη συνταξιοδότηση του Γεωργίου και του Καραβέλλα, συνέχισε ο Χριστοφοράκος, ενώ ταν είχε δώσει συγκεκριμένες οδηγίες να μην ανακατευτεί στη σχέση της τοπικής εταιρείας με τον ΟΤΕ και ιδιαίτερα στις διαπραγματεύσεις για τη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ Siemens και ΟΤΕ, οι οποίες πραγματοποιούνταν ήδη από τη διοίκηση τηλεπικοινωνιών της τοπικής εταιρείας. Συμφωνά με τον Χριστοφοράκο, εκείνος συμφώνησε αποθήμα με αυτήν τη διευθετηση και παρέμεινε εκτός των τηλεπικοινωνιακών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων έως τη συνταξιοδότηση του Γεωργίου πολλά χρόνα αργότερα. Ο Χριστοφοράκος σημείωσε ότι πίστευε πως ο Γεωργίου και άλλοι είχαν ανακριθεί από τον Βισαγγελέα Αθηνών κατά τη δεκαετία του '90 αναφερικά με τις επιχειρηματικές πρακτικές της τοπικής εταιρείας σε σχέση με τον ΟΤΕ, αλλά πως δεν είχαν διωχθεί ποτέ.

Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι είχε υποστηρίξει την απόφαση να έλθει ο Μαυρίδης στη Siemens AE το 1998 ως αντικαταστάτης του Γεωργίου στη θέση του Διευθυνόντα Συμβούλου των ομιλού τηλεπικοινωνιών. Ο Μαυρίδης ήταν ο διάδοχος του Χριστοφοράκου στη θέση του Διευθύνοντα Συμβούλου της Siemens-Nixdorf στην Ελλάδα, στην περίοδο.

Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι έμαθε για πρώτη φορά πως ο Μαυρίδης διέθετε τραπεζικούς λογαριασμούς στην Dresdner Bank της Γενεύης το Νοέμβριο ή το Δεκέμβριο του 2005, όταν ο Μαυρίδης πήγε σε εκείνον και του είπε ότι είχε προβλήματα με κάποιους τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε στην Ελβετία. Ο Χριστοφοράκος ρώτησε τον Μαυρίδη αν το ζήτημα αφορούσε τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της Siemens AE. Όταν ο Μαυρίδης απάντησε ότι το ζήτημα δεν είχε σχέση με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της Siemens AE, ο Χριστοφοράκος του είπε να πει θυμηθεί στο τμήμα Συμμόρφωσης της Siemens AG. Όταν ερωτήθηκε για ποιο λόγο να διατηρεί ο Μαυρίδης αντίστοιχους λογαριασμούς στην Ελβετία για δραστηριότητες πέρα από εκείνες της Siemens Ελλάδος, δήλωσε ότι ο Μαυρίδης είχε καλές διασυνδέσεις στο Μόναχο και διαχειρίζεται έργα για λογαριασμό των κεντρικών γραφείων της COM σε άλλες χώρες, όπως η Νιγηρία.

Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι λίγους μήνες αργότερα επικοινώνησε μαζί του το τμήμα Συμμόρφωσης στο Μόναχο και ότι πληροφορήθηκε ότι επρόκειτο να διεξαχθεί εσωτερικός έλεγχος αναφορικά με τον Μαυρίδη. Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι δεν ρώτησε τον Μαυρίδη τίποτα παραπάνω αναφορικά με τα σχετικά ζητήματα, διδτί αποτελούσε γενικό κανόνα στη Siemens να μην γίνονται ερωτήσεις σχετικά με διερευνήσεις συμμόρφωσης που βρίσκονταν σε εξέλιξη.

Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι το τμήμα Συμμόρφωσης στο Μόναχο επικοινώνησε αργότερα μαζί του και του ζητησε να πει στον Μαυρίδη να επιστρέψει στη Siemens AG το ποσό των περίπου €8 εκατομμυρίων που βρίσκοταν στον επαγγελματικό λογαριασμό του. Ο Χριστοφοράκος ανέφερε ότι θυμόταν πως είπε στο τμήμα Συμμόρφωσης ότι θα μετέφερε το μήνυμα στον Μαυρίδη και όποιος το έκανε. Σύμφωνα με τον Χριστοφοράκο, ο Μαυρίδης του είπε ότι ο δικηγόρος του βρίσκοταν σε επαφή με τους δικηγόρους της Siemens AG γι' αυτό το ζητημα και ότι δεν παρείχε καμία ένδειξη για το ότι αρνούνταν να επιστρέψει τα χρήματα. Ο Χριστοφοράκος ανέφερε επίσης ότι θυμόταν πως ο Μαυρίδης του είχε πει ότι είχε μεταφέρει τα χρήματα στους λογαριασμούς του στην Ελβετία έπειτα από συντομία οδηγία της Siemens AG, χωρίς να υπεισέλθει σε λεπτομέρειες αναφορικά με το σκοπό για τον οποίο προορίζονταν τα χρήματα ή για τους λογαριασμούς ή για τη χρήση που τους έκανε. Σύμφωνα με τον Χριστοφοράκο, με συντομία οδηγία του Μονάχου, ο ίδιος απομακρύνε τον Μαυρίδη το συντομότερο δυνατόν, αλλά δεν έλαβε λεπτομέρειες από τη Siemens AG σχετικά με τους υποκειμενούς λόγους.

I. Αλέξανδρος Αθανασιάδης

Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι δεν γνώριζε ποιος ο Μαυρίδης ενδεχομένως να υποστήριζε τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της καταρείας καταβάλλοντας προμήθειες σε πελάτες εν γένει και συγκεκριμένα στη διοικηση του ΟΤΕ. Σύμφωνα με τον Αθανασιάδη, ο Μαυρίδης αποτελούσε τύπο υπάλληλο που εργαζόταν σκληρά για την εταιρία μέχρι τη σπιγμή της αποχώρησής του. Ο Αθανασιάδης δεν είχε κανένα λόγο να πιστεύει ότι η ξεφυγία αποχώρηση του Μαυρίδη από τη Siemens Ελλάδος οφειλόταν σε ζητήματα συμμόρφωσης ή στη γενικότερη συμπεριφορά του.

Στον Αθανασιάδη επίσημήθηκε το Asservat 10400-10 316, μια αναγγελία χρέωσης λογαριασμού που υποδεικνύει μια τραπεζική μεταφορά από τον Rudolph Λυσσούνη υψους 1.000.000 εκατομμυρίου στον τραπεζικό λογαριασμό αριθμός 14.874.804, της Raiffeisen erbaud Salzburg. Η καταβόλη πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το Asservat 10400-10 306, στη Abrius του Ιανουαρίου του 2000 για την καταβόλη προμήθειεν σε συστη με την Komtelecom. Ο Αθανασιάδης ρωτήθηκε επειτα αν θυμόταν να λαμβάνει τη συγκεκριμένη καταβολή στον αναφερθεντα αριθμό τραπεζικού λογαριασμού, τον οποίο ο Αθανασιάδης είχε νωρίτερα στην εξέτασή του αναγνωρίσει ως λογαριασμό που είχε ανοίξει στο όνομά του, έπειτα από σχετική οδηγία του Μαυρίδη. Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι δεν θα απαντούσε στην ερώτηση και σταματήσει τη εξέταση.

V ΣΥΜΦΩΝΙΑ 2%

A. Rainer Niedl

Ο Niedl δήλωσε ότι υπήρχε ξεχωριστή συμφωνία μεταξύ της Siemens AG και Siemens Ελλάδος, σύμφωνα με την οποία το ICN/COM κατέβαλλε το 2% του ετήσιου τζίρου του ICN της Siemens AE σε λογαριασμούς που είγαν καθοριστεί από τον Χριστοφοράκο. Ο Niedl ανέφερε ότι είχε καταλάβει από τον Bemsaу πως η συμφωνία προορίζοταν να αντικαταστήσει έναν λογαριασμό της τοπικής Siemens στην Ελλάδα, ο οποίος υπήρχε στη Siemens Τηλεβιομηχανική AE στη Θεσσαλονίκη και χρησιμοποιούνταν για τη χρηματοδότηση τοπικών ρουσφετιών, όπως η αγορά χριστουγεννατικών δώρων σε πολιτικούς. Ο Niedl δήλωσε ότι από τον Bemsaу κατάλαβε επίσης πως, μετά το κλείσιμο αυτού του λογαριασμού, ο Χριστοφοράκος τον είχε πλησιάσει για να τον βοηθήσει να βρει άλλον τρόπο εξεύρεσης των χρημάτων και ότι είχε αναφέρει πως τα κεφάλαια θα χρησιμοποιούνταν για την πραγματοποίηση πληρωμών σε πολιτικά κόμματα της Ελλάδας.

Ο Niedl αναγνώρισε το Asserval 10200-2 160 ως έγγραφο που είχε συντάξει εκείνος για να καταγράψει την έναρξη της συμφωνίας του 2%. Στο πλαίσιο της διαοικασίας που προέκτιψε, εκείνος λάμβανε τις πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία των πληρωμών (αριθμούς λογαριασμών των παραληπτών και ποσά που επρόκειτο να κατατεθούν) από τον Bemsaу, ο οποίος, όπως πιστεύει, ελέγχει τις πληροφορίες απειθείας από τον Χριστοφοράκο. Ο Niedl ανέφερε ότι υπέθετε πως ο Kutschchenreuter συνέχιζε να λαμβάνει αιτήματα από τον Χριστοφοράκο αφού διαδεχτήκε τον Bemsaу ως Γενικός Οικονομικός Διευθυντής του ICN το 2001.

Ερωτηθείς για το τι είχε καταλάβει στηνέβαινε στα κεφάλαια αφού έφταναν στους λογαριασμούς που καθορίζονται στο πλαίσιο της συμφωνίας του 2%, ο Niedl είπε ότι πίστευε πως οι λογαριασμοί είχανταν αφού τον Χριστοφοράκο και χρησιμοποιούνταν από τον Χριστοφοράκο προς περαιτέρω διανομή των κεφαλαίων στους τελικούς παραλήπτες.

Ο Niedl ανέφερε ότι θυμόταν πως όταν ο Μαυρίδης ανακάλυψε τη συμφωνία του 2%, διαμαρτυρήθηκε στον Niedl για το ότι δεν υπήρχε ανάγκη ξεχωριστής συμφωνίας με τον Χριστοφοράκο καθώς ο ίδιος ο Μαυρίδης πλήρωνε ήδη όλους τους απαραίτητους πιεύθυνους λόγης αποφάσεων. Ο Niedl ανέφερε ότι ήταν σίγουρος πως δεν είχε ποτέ σχετική περί της συμφωνίας του 2% απειθείας με τον Χριστοφοράκο.

B Michael Kutschchenreuter

Ο Kutschchenreuter ανέφερε ότι λίγο πριν αναλάβει καθήκοντα Γενικού Οικονομικού Διευθυντή του ICN τον Απρίλιο του 2001, ο προκατόχος του στη συγκεκριμένη θεση, ο Bemsaу, του είπε ότι θα έπρεπε να αναμένει επίσκεψη του Χριστοφοράκου, ο οποίος θα εμφανιζόταν σ' εκείνον με συγκεκριμένο αιτημα

Είτε στα τέλη του 2001 είτε στις αρχές του 2002, συνέχισε ο Kutschentreiter, δέχτηκε την αναμενόμενη επίσκεψη του Χριστοφοράκου. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης τους, θυμόταν ο Kutschentreiter, ο Χριστοφοράκος έδωσε στον Kutschentreiter έναν φάκελο που απευθύνοταν στον Siekaczek και του ζήτησε να τον δώσει στον Siekaczek. Όταν ο Kutschentreiter αντλήφθηκε ότι ο φάκελος περιείχε κάποιο αίτημα για την καταβολή προμηθειών, ζήτησε από τον Χριστοφοράκο να σταματήσει την πραγματοποίηση αντίστοιχων αιτημάτων. Η απάντηση του Χριστοφοράκου ήταν ότι αντίστοιχες πληρωμές ήταν αναγκαίες για την εκπλήρωση μακροχρόνιων υποχρεώσεων επί συμβάσεων-πλαισία που εξακολουθούσαν να υπαργούν και ότι, συνεπώς, δεν μπορούσαν να σταματήσουν. Αυτός ήταν απλώς ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούσε το σύστημα στην Ελλάδα, ο Kutschentreiter είπε ότι θυμόταν να του λέει ο Χριστοφοράκος. Ο Kutschentreiter συμφώνησε να μεταβιβάσει προς επεξεργασία στον Siekaczek το αίτημα του Χριστοφοράκου, το οποίο αναγνώρισε ως το Assenzia 10300-3 278.

Δωροδοκίες σε Πολιτικά Κόμματα κατέθεσε ο μάρτυρας

Στα δύο χρόνια που ακολούθησαν αυτήν την πρώτη συζήτηση σχετικά με τις καταβολές προμηθειών, ανέφερε ο Kutschentreiter, ο Χριστοφοράκος τον πλησίασε όντος ακόμα φορές ζητώντας του την έγκριση καταβολής προμηθειών. Κατά στις δύο περιπτώσεις, ο Kutschentreiter ενεκρίνει το αίτημα του Χριστοφοράκου αντιλαμβανόμενος πλήρως ότι τα κεφάλαια που ζητούσε ο Χριστοφοράκος θα χρησιμοποιούνταν από εκείνον για δωροδοκίες προκειμένου να πιστοποιήσουν οι επιχειρηματικές δραστηριότητες της Siemens Ελλάδος και, πλέον, συγκεκριμένα, δωροδοκίες σε πολιτικά κόμματα.

Ο Kutschentreiter δήλωσε ότι εκείνος και ο Χριστοφοράκος συζήτησαν ότι ανά σχετικά με την καταβολή προμηθειών για τη Siemens Ελλάδος την ανάθετον 2004 κατά τη διάρκεια μιας ανάλυσης και συνέντευξης τύπου του ION στην Αθήνα. Σύμφωνα με τον Kutschentreiter, ο Χριστοφοράκος του είπε στο λόγα του ξενοδοχείου Μεγάλη Βρετανία ότι ήταν αργακίες περισσότερες καταβολές προμηθειών στην Ελλάδα προκειμένου να καλυφθούν οι προεκλογικές αγάγκες των συνομιλούντα πολιτικών κομμάτων για τις Βουλευτικές εκλογές που θα πραγματοποιούνταν εκείνη τη χρονιά. Ο Χριστοφοράκος του είπε ότι τα πολιτικά κόμματα προσδοκούσαν αντίστοιχη υποστήριξη από μεγάλες εταιρείες που δραστηριοποιούνταν στη χώρα και ότι ο Χριστοφοράκος είχε ηδη υποσχεθεί την πραγματοποίηση καταβολών στα κόμματα. Ο Kutschentreiter δήλωσε ότι ο Χριστοφοράκος του έδωσε την επιπώση πως πρακτική της Siemens Ελλάδος ήταν η πρανιματοποίηση πληρωμών και στα δύο μεγάλα κόμματα σε μία προσπάθεια να διασφαλιστεί τη θέση της ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα θα κέρδιζε την εξουσία. Τελικά ο Kutschentreiter συμφώνησε, αν και απρόθυμα, με το αίτημα του Χριστοφοράκου και πήρε από τον Χριστοφοράκο το φάκελο με τα στοιχεία της πληρωμής, τον οποίο τελικά έδωσε στον Siekaczek.

ΠΑΣΟΚ
Νέα Δημοκρατία είναι τα δύο μεγαλύτερα πολιτικά κόμματα που κάνει αναφορά η ενορκη κατάθεση

Reinhard Siekaczek

Ο Siekaczek δήλωσε ότι ο Χριστοφοράκος πάντα πλησιάζε τον Bernsau ή τον Kutschentreiter για να αιτηθεί πληρωμές στο πλαίσιο της συμφωνίας του 2% και ποτέ δεν πλησιάζε απευθείας τον Siekaczek. Αφού ο Siekaczek παρελάμβανε αυτά τα

αιτήματα από τον Kutschengreuter μέσα σε έναν φάκελο, ο Χριστοφοράκος επικοινωνούσε κάποιες φορές με τον Siekaczek για να ρωτήσει σχετικά με το πότε θα ήταν διαθέσιμα τα χρήματα ή με ποιον τρόπο θα κλημακώνονταν οι πληρωμές στους λογαριασμούς που είχαν υποδειχθεί. Ο Siekaczek ανέφερε ότι θυμόταν πως ο Χριστοφοράκος του είχε πει ότι τα χρήματα θα χρησιμοποιούνταν για την πραγματοποίηση πληρωμών σε πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τον Siekaczek, ο Μαυρίδης γνώριζε ότι ο Χριστοφοράκος ζητούσε πληρωμές στο πλαίσιο της συμφωνίας του 2%.

Ο Siekaczek πρόσθεσε ότι πίστευε πως κάποιες φορές ο Χριστοφοράκος υπολόγιζε μόνος του το ποσό που αντιστοιχούσε στο 2%, παραπέμποντας σε δύο χειρογραφα σημειώματα, τα οποία πίστευε ότι έφεραν το γραφικό χαρακτήρα του Χριστοφοράκου, στο Asservat 10300-3 278 και το Asservat 10200-2 8. Ο Siekaczek απέδωσε επίσης στον Χριστοφοράκο το γραφικό χαρακτήρα στο δεξιό πεδίο ημέριο του Asservat 10300-5 19, το οποίο ο Siekaczek είπε ότι αντιλαμβανόταν ότι αίτημα πληρωμής σε δύο ή τρία τιμήματα στο πλαίσιο της συμφωνίας του 2%.

Ερωτηθείς αν γνώριζε ποιος ήταν ο δικαιούχος του λογαριασμού Placid Blue στην ABN-AMRO του Μονακό, ο Siekaczek απάντησε ότι δεν γνώριζε, αλλά ότι κάποια σπιγμή είχε κάνει την ίδια ερώτηση στον Χριστοφοράκο. Σύμφωνα με τον Siekaczek, ο Χριστοφοράκος του είπε ότι ο δικαιούχος του λογαριασμού δεν ήταν ο τελικός παραλήπτης και ότι από το συγκεκριμένο λογαριασμό πραγματοποιούνταν περαιτέρω μεταφορές προς τους τελικους παραλήπτες.

D. Heinz Keil-von Jagemann

Ο Keil-von Jagemann δήλωσε ότι ο Siekaczek τον είχε πλησιάσει του λάχτον μία φορά λέγοντας ότι ο Kutschengreuter του είχε δώσει έναν αριθμό λογαριασμού και ζητούσε μία καταβολή προμήθειας, η οποία, κατά τον Siekaczek, προερχόταν από τον Χριστοφοράκο.

E. Μιχαήλ Χριστοφοράκος

Ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι δεν γνώριζε περί της συμφωνίας του 2% και ότι δεν είχε ποτέ υποβάλλει τα αιτήματα καταβολής προμηθειών όπως ισχυρίζονταν από τους μάρτυρες. Στον Χριστοφοράκο επιδειχθηκαν τεκμηριωτικά έγγραφα, τα οποία, μεταξύ άλλων, μαρτυρούσαν την έμβαση δόσεων στο πλαίσιο της συμφωνίας του 2% σε εναν λογαριασμό της Credit Suisse στη Ζυρίχη στο όνομα «M. Βόγιας» και σε έναν λογαριασμό της ABN-AMRO στο Μονακό στο όνομα «Placid Blue» [Asservat 10200-2 160, 10300-5 20, 10300-5 134, 10300-5 61]. Όταν του ειπώθηκε ότι πολλά από αυτά στο Μόναχο είχαν δηλώσει ότι ενεχόταν στην ιποβολή αιτημάτων για την πραγματοποίηση των συγκεκριμένων πληρωμών και ότι εκείνος είχε περιγράψει τις πλησιές αυτές ως τον τρόπο πραγματοποίησης συνεισφορών σε ελληνικά πολιτικά κόμματα, ο Χριστοφοράκος δήλωσε ότι οι ισχυρισμοί αυτοί ήταν εξ ολοκλήρου αναληθείς.

VI. ΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ

A. Hans Peter Igel

Ο Igel, BA υπεύθυνος για τις Εταιρικές Πωλήσεις στη Siemens AG, δήλωσε ότι υπήρχε μία συμφωνία, στο πλαίσιο της οποίας η Enterprise Ελλάδος δικαιούνταν καταβολές προμηθειών από τη Siemens AG ισες με το 2% του τίμου της ή με το 2% των πωλήσεων που σχετίζονται με συγκεκριμένα προϊόντα της Enterprise. Ο Igel δήλωσε ότι είχε «άληρονομήσει» αυτήν τη συμφωνία από τον προκάτοχό του, κάποιον κύριο Holzapfel. Ο Igel πίστευε ότι υπήρχε μία μακρόχρονη προφορική συμφωνία ή συνεννόηση μεταξύ Μονάχου και Αθήνας και δήλωσε ότι ήταν απίθανο να υπήρξε ποτέ κάποια έγγραφη συμφωνία επί του συγκεκριμένου ζητήματος.

Ο Igel δήλωσε ότι βοήθησε στην πραγματοποίηση πληρωμών προς την Ελλάδα στο πλαίσιο της συγκεκριμένης διευθέτησης. Οι πληρωμές πραγματίστηκαν σε γενικές γραμμές μεταξύ €20.000 και €30.000. Ο Igel δήλωσε ότι το αίτημα για τις συγκεκριμένες πληρωμές προερχόταν από υπαλλήλους της Enterprise στη Siemens AG, συμπεριλαμβανομένου του Αθανασιάδη. Ο Igel δήλωσε ότι αφού ελαμβάνε τα αιτήματα πληρωμών από υπαλλήλους της τοπικής εταιρίας, ετοίμαζε τα τεκμηριωτικά έγγραφα της πληρωμής και ελαμβάνε τις κατάλληλες υπογραφές, ανωτέρων, συμπεριλαμβανομένων των Hamann και Malo. Ο Igel δήλωσε ότι πίστευε πως ο Αθανασιάδης ταξίδευε στο Μόναχο σε σχέση με τις πληρωμές αυτές, κατά περίπτωση, αλλά ότι δεν θυμόταν οποιεσδήποτε συγκεκριμένες συνθήκες.

Ο Igel δήλωσε ότι πίστευε πως τα κεφάλαια χρησιμοποιούνταν στην Ελλάδα για την πραγματοποίηση διακριτικών πληρωμών προκειμένου να προωθηθεί η εξασφάλιση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της Enterprise ή η είσπραξη ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων από πελάτες της Enterprise. Ο Igel δήλωσε ότι βρισκόταν στη οικεπεραιωση των πληρωμών προς την Ελλάδα έως το 2004, γρονική στιγμή κατά την οποία σταμάτησε να λαμβάνει αιτήματα πληρωμών. Ο Igel δήλωσε ότι δεν γνώριζε το λόγο για τον οποίο σταμάτησε να λαμβάνει αιτήματα κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

B. Holger Hamann

Ο Hamann δήλωσε ότι ως BA Εταιρικών Υπηρεσιών στη Siemens AG είχε εξουσιοδοτήσει τη μεταφορά καταβολών προμηθειών έπειτα από αίτημα διοικητικών στον τομέα της τοπικής εταιρίας στην Ελλάδα. Ο Hamann δήλωσε ότι δεν γνώριζε ποιοι ήταν οι τελικοί παραλήπτες των κεφαλαίων. Δήλωσε ότι γνώριζε πως τα συγκεκριμένα κεφάλαια χρησιμοποιούνταν για την πραγματοποίηση διακριτικών πληρωμών προς υπεύθυνους λήψης αποφάσεων προκειμένου να διασφαλιστεί η επιχειρηματική δραστηριότητα της Enterprise στην Ελλάδα.

Ο Hamann δήλωσε ότι η πραγματοποίηση των συγκεκριμένων πληρωμών του οποίων από την εταιρία του στο Μόναχο, μεταξύ άλλων και από τον Hans-Peter Igel, με τους οποίους είχαν επικοινωνήσει άτομα από την τοπική εταιρεία στην

Ελλάδα. Ο εκάστοτε υφιστάμενος ζήτησε από τον Hamann να παράσχει υπογραφή εξουσιοδότησης³ και προωθούσε το αίτημα προς περαιτέρω επεξεργασία. Ο Hamann δεν ήταν σίγουρος για τον ακριβή τρόπο με τον οποίο πραγματοποιούνταν οι τραπεζικές μεταφορές, γνώριζε όμως ότι ο Rudolph ήταν αναμεμιγμένος.

C. Αλέξανδρος Αθανασιάδης

Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι ο Μαυρίδης είχε έρθει σε συμφωνία με το τμήμα προσωπικού της ICN στη Siemens AG, σύμφωνα με την οποία η Siemens Ελλάδας δικαιούταν κεφάλαια ίσα με το 2% του τζίρου του τμήματος Enterprise της Siemens ΑΕ. Σύμφωνα με τον Αθανασιάδη, τα κεφάλαια θα χρησιμοποιούνταν από τη Siemens Ελλάδος για δραστηριότητες σχετιζόμενες με την προώθηση στην αγορά (marketing).

Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι τα κεφάλαια στο πλαίσιο της συμφωνίας αιτήσεις καταβάλλονταν αρχικά σε μετρητά με κεφάλαια που έπαιρναν διευθυντικά στελέχη της Siemens AG από το ταμείο στο Μόναχο. Ο Μαυρίδης του έδινε οδηγίες σχετικά με το υψος των αναλήψεων και σχετικά με άτομο με το οποίο έπρεπε να επικοινωνήσει στη Siemens AG για να ζητήσει και να λάβει τα μετοπάτα. Ο Αθανασιάδης προσδιόρισε τον Rudolph ως ένα από τα άτομα που διεκπεριώνουν τις αναλήψεις μετρητών στη Siemens AG. Σύμφωνα με τον Αθανασιάδη, ελάμβανε τα χρήματα από το ταμείο στο Μόναχο και τα μετέφερε στην Αθήνα, όπου και τα παρέδιοε στον Μαυρίδη. Δεν μπορούσε να θυμηθεί με ποιον ακριβώς τρόπο χρησιμοποιούσε τα κεφάλαια ο Μαυρίδης. Ο Αθανασιάδης αναγνώρισε την υπογραφή του σε δύο αποδειξεις που υποδεικνύουν ότι είχε λάβει μετοπάτα στο Μόναχο, το Asservat 10100-12 71 και το Asservat 10100-12 72.

Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι το 2000, ο Μαυρίδης τον πληροφόρησε ότι οι αναλήψεις μετρητών δεν θα πραγματοποιούνταν πλέον στο Μόναχο, καθώς το σύστημα είχε αλλάξει, και του έδωσε οδηγίες να ανοίξει έναν αριθμημένο τραπεζικό λογαριασμό στην Raiffeisenverband Salzburg, όπου θα μπορούσαν να μεταφέρονται τα κεφάλαια από την Siemens AG. Ο Αθανασιάδης θυμήθηκε ότι ο Μαυρίδης του είχε πει ακριβώς με ποιον να επικοινωνήσει στην τράπεζα προκειμένου να ανοίξει το λογαριασμό, αν και δεν μπορούσε πλέον να θυμηθεί το όνομα του συγκεκριμένου ατόμου. Σύμφωνα με τον Αθανασιάδη, μόλις τα χρήματα μεταφέροιταν στο λογαριασμό του έπειτα από αιτημα που εκείνος ιπέβαλλε στη Siemens AG, μετέβαινε στο Salzburg, εκανε αναλήψη των κεφαλαίων και τα μετέφερε στην Ελλάδα.

Όταν του αποδείχθηκαν το Asservat 10400-6 107 και το Asservat 10400-6 111, τεκμηριωτικά έγγραφα πληρωμής που μαρτυρούσαν μεταφορές σχετιζόμενες με την Enterprise προς το λογαριασμό αριθμός 14.874.804 στη Raiffeisenverband Salzburg, ο Αθανασιάδης αναγνώρισε το λογαριασμό ως εκείνον που είχε ανοίξει ο ίδιος με σύντα του Μαυρίδη. Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι οι μεταφορές στο λογαριασμό του ήταν σε γενικές γραμμές ύψους DM 50.000 και DM 60.000. Ο Αθανασιάδης δήλωσε

³ Βλ., για παράδειγμα, το Asservat 10400-6 107 και το Asservat 10100-12 77

όπι χρησιμοποιούσε τουλάχιστον ένα μέρος των κεφαλαίων που ελάμβανε για μικρής κλίμακας δώρα στους πελάτες της Enterprise, αξίας €500 έως €1000 περίπου, τα οποία συνεβαλλαν σε ζητηματα οπως, για παραδειγμα, η επιτάχυνση της πληρωμής ενός εκκρεμούντος πιμολογίου της Siemens. Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι τα οιευθυντικά στελέχη της Siemens AG που εξοινιστούσαν τις πληρωμές προς τον λογαριασμό του γνώριζαν πάντα όπι ο λογαριασμός παραλαβής των χρημάτων ήταν δικός του.

Ερωτηθείς αν η ύπαρξη του συγκεκριμένου λογαριασμού ήταν γνωστή και σε άλλους εντός της Siemens Ελλάδος, ο Αθανασιάδης απάντησε αρνητικά. Ο Μαυρίδης τον είχε ενημερώσει σχετικά με την ανάγκη να παραμείνει το συγκεκριμένο ζήτημα εμπιστευτικό, που ήταν και ο λόγος για τον οποίο είχε ανοίξει αριθμημένο λογαριασμό στο Salzburg, αντί για λογαριασμό με κανονικό όνομα δικαιούχου. Όμοιως, ανέφερε ο Αθανασιάδης, ότι δεν ζητούσε να δικαιολογηθούν τα έξοδα των ταξιδιών του στο Salzburg (πραγματοποιούνταν συνήθως ανοισα βρισκόταν για δουλειές στο Μόναχο) ώστε να τα κρατήσει μυστικά. Ο Αθανασιάδης δήλωσε ότι δεν γνώριζε άλλους υπαλλήλους της Siemens Ελλάδος που να διέθεταν παρόμοιους αριθμημένους λογαριασμούς.

greekcorruption.s.o.k